

ta raha wälja andis, mitte tühjade asjade eest. Rõrtsi ei läinud ta ialgi nagu mitmed teised tegiwad, ehk küll teda teiste poolt sagedaste meelitati ligi tulla.

Nii parajaste ja kassinaste elades oli Jüri mõne aasta pärast mõnegi hää rubla tagawaraks forjanud. Kui ta kaksikümme neli aastat wana oli, siis oli tal juba üle kahesaja rubla raha. Mõnel näitab see ehk wähe olewat, aga meie peame siin meelde tuletama, et sel ajal raha hoopis teises hinnas oli kui nüüd, ja et talupoeg, kel 200 rbl. oli, juba rikka mehe nime all seisis.

Nüüd wõis Jüri ka selle pääle mõelda ise oma jalgade pääle saada. Wäljaotsa koht oli just see-ford pool teo pool rendi pääle saada. Jüri ei mõtelnud ka enam kaua järele, waid awaldas oma siamaalistele leiwanematele, et ta nüüd ise peremeheks tahab hakata. Peremehel oli tuline kahju, et ta tubli sulane ära miina tahab, aga ta nägi ära, et Jüril aeg oli ka ford oma peremeheks saada. Et ta teda wiisteistkümme aastat tubliste ja truiste oli teeninud, siis oli ta temale nii hästi nõuu kui jõuu poolest abiks uue koha wõtmise juures.

Rõige suurem kahju Jüri äraminemise üle oli Maril, Jüri siamaalse peremehe kaksikümneaastasel tütre, kellest meie weel ei ole rääkinud. Oli ilus tüdruk, nagu õun. Aga mis kahju siis temal sest oli? küsib ehk mõni. No, wõi mina seda nii selgeste tean, aga kahju oli tal ometi. Jüri oli ilus, terve, priske mees, ja niisugused õeldakse ka wähest tütarlaste filmas wäärt olewat ja südamele mõjuwat. Aga mina tea, kas see õige on, wõi ei ole. Jüri kui sulane ei tohtinud muidugi filmi

peretütrel poole üles tõsta, aga seda ta märkas küll, et Mari teda sagedaste armastawate filmadega waataks ja teda tihti tunda laskis, et ta temast enam lugu pidas kui teistest noortest meestest. Ei tea, kust see tuli, aga see tegi Jürile ütle mata suurt rõõmu, kui ta seda ikka enam ja enam tunda sai. Üksi see tegi teda kurwaks, kui ta selle pääle mõtles, et Mari jõuka peremehe tütar oli ja tema waene laps ja sulane. Kui niisugused mõtted teda kurwatastiwad, oli sagedaste Mari lahke filmawaade, mis tema südame jälle rõõmsaks tegi.

Kui Jüri parajaste uude kohta läks, tuli Marile koguni kofilane. Kui Jüri seda kuulis, käis tal nagu surma hirm ihust läbi ja pani ta hinge tiini. Aga oma ütle mata suureks rõõmuks sai ta jälle peagi teada, et Mari kofilast mitte ei olnud wasta wõtnud. See andis jälle lootust ja lahket meelt. Nii pea kui uuel kosal asjad ja talitused wähegi korraks saiwad, ruttas Jüri endisesse perewanemate talusse ta as, ja mis nõuuga? No, lastofe nõuuga! Süda põksus tal sees wäga kangeste, ja hirm tuli mehel pääle, sest see wõis ju olla, et Mari kui rikka mehe tütar teda wäest hakkajat wasta ei wõtaks. Seda sama kartis ta Mari wanemate poolt, kelle karjapois ja pärastene sulane ta oli olnud. Lootust oli tal muidugi oma jagu ikka ka, sest tema leiwanemad oliwad ikka temaga rahul olnud ja teda igas asjas usaldanud, lahked ja armulised tema wasta endid näidanud. Ses lootuses läks ta siina.

Ea leidis Mari kambri üksi olewat. Oma oli karjalauta ja isa põllule lainud. Mari filmad löi,